

מסורת הש"ס

א) לקמן לב., ב) לקמן לג. ויזא מ"ח. א) לקמן כה. ויזא מה. יריש ויזא פ"ה ה"א, ד) וני משה לתקן פ"ה מה' פ"ה י"ט ה' כ"ג, ופ"ה הלכה א., ט) מהמ"א ויזא דף טז.

הגהות הב"ח

א) גמ' מדפריש דם ועד דמטם: ב) שם לא פליגי (דלא פסקה) תלמי'. וי"צ ק"א דפסלא: ג) א) ר"ש ד"ה אפרז וכו' כתי דאמרת דאינה הולכה: ד) ד"ה וני וכו' ואי נמי מפרשה לה לדכשר אחד של צד המיזבז קאמר דיהויר וכשר לשבעת מינה דהולכה כשר: ה) ד"ה דקאי וכו' הולכה: ו) ד"ה נשפך וכו' נתפשט כדפ"ה ונתקרב: ז) ד"ה נשפך וכו' ככלי פסול הקי"ח: ח) ד"ה ה' איתעבידא וכו' אי אמרת טעמא דר"ש משום לוח' הולכה: ד"ה לדמי הפסול וכו' נמר קמייתא ה"ג זיל בחר קמייתא הס"ד:

גליון הש"ס

גמ' ואיכפל תנא. שנת ה ע"א:

מוסף רש"י

ואיכפל תנא וכו'. נתעסק המנא ועמל לזמא לזמא לזו הלכה כדבר שאני מניי' ב' (כ) פדמי' בבית (ח). איכפל. טרת (מנחת יוב) בני רבי חיילי. יהודה ומוקיה שמן (פ"ד ע"ז):

שינויי גופהאות

א) דפסלה (כ"ט בבבא פסחים)

ב) דפסול (ש"ס): ג) הא

איתעבידא מצותו (ש"ס, וכו' ברש"י: ד) כ"ט וכו' וכו' דפסלה, ועי' ש"י: ה) מיתוס

כהן והולכי' לזמא כ"ט. וני' וגי' כ"ט הולכי' זר והחזירו

יהודי והולכי' כהן: ו) כ"ט כ"ט כ"ט וכן כספון, וכו' כ"ט כ"ט וכו': ז) דבכשר אתר של צד

המזבח קאמר (ש"ס ע"ג) ועי' כ"ט וכו' ט"ק: ח) וכו' דשמעת מינה (ש"ס): ו) גרסי

מוקח כ"ט, דשמעת, וגרסי והולכת כשר קטא: כו' וכן

עולת זבחים היה וכו' שכן דאי שמעת כו'. ור"ל דלא מיעביד אי

נימא דפי' דמנתי' יחזיר לכשר

דמזיר לכשר איני' כשר קמא

מ"מ ש"מ דכשרה ע"י תקנה

עכ"ל: ז) ל"ג אפרז וכו' (ש"ס):

י) הראשון את הדם (ש"ס):

פ"ה ג"ל כהן (ד"ק): ז) ל"ג אפרז (ש"ס): אכל כ"ט ט"ק: ב)

שנמטון שיה' כ"ט מלשון הגומלי, שעי' ב' כ"ט ט"ק

לוחיני הני בדי' דאם נתן כשר כשיציא לחוץ אבל

כנס לנפיש פסול: ד) דקתני

(כ"י ד"ז): ה) בורגל לכשר (ש"ס): ו) דברשותו יחזיק מן

המזבח בני רבי' (ש"ס): ז) פסול

בה כהן כ"ט (ש"ס): ג"ל בה כהן

(ש"ס): י) דחטאת העוף (ש"ס): יא) בהולכה

כ) דהא קתני אבל אפשר (ש"ס): ז) וני' בענין אחר ש"ס:

ב) בורגל הקי"ח וכו' דאם נתן כשר כשיציא לחוץ אבל

כנס לנפיש פסול: ד) דקתני

שלימה (ש"ס): ז) ונתקיה הקשה

ע"י, וני' בענין אחר ש"ס:

ב) ג"ל בהולכה אפרז בליגי (ד"ז): ב) בהולכה אפרז בה

מחשבה אי כ"ט (ש"ס): ז) ל"ג דשפטיא ליה (ש"ס ע"ג): ו) גרסי

מוקח דרע דמתי' לזמיה לא

איתעביד וכו' (לא מצותו

דכתיב ויחזיק בני אהרן על המזבח

דכשרה ע"י תקנה דאי ס"ד: י) ד' כו' הא אפסלא בהולכה שיעשה ככו', נהי דאירינין כו' כמל"ל (פ"י תוס'): י) ד'ה) הקטע המוקף

שעשוריו כ"ל וילגא דיוור ככ"ט ע"י ויני' כספוס כה"ק, וכ"כ יתמ': י) ד'ה) גרסיס שפליגי' ליקותו לנייה כו' (כ"י):

אפשר לתקנה, זין שעשאה זר זין שעשאה כהן ^{א)} אמרינן דאין הולכה ופסולה דהא נעשית שלא כהלכתה מיהו יש לה תקנה להחזירה לאחוריה ולחזור להוליך ברגל או אין לה תקנה: **יחזיר לכשר**, אלמא אפשר לתקנה: **ונהי נמי כו'**, כלומר ואי נמי מפרשת לה ^{ב)} דככשר ‏

ראשון [שיוליך] לזד המזבח קאמר

ול שכן ‏דשמעת דהולכה כשר קמא

דהאי שלא ברגל כשרה היא מכל

מקום ש"מ דכשרה ע"י תקנה:

איפסלא, הולכת כשר ראשונה ‏:

מי סברא דקאי זר גואי, לזד המזבח

שהשטיט לו הרמיקה מן המזבח

הלכן לאו הולכה הוא לפסול וכו' ‏

הכשר: ^{א)} ד"ה דקאי וכו' וני

פטינין יחזור כשר ויטלנו חזר

מעשה אינצטא הוא דעזד לילכא

השטת יד המקרבתו למזבח: **פסלה ב'**,

ואפילו עשאה כהן פוסלת דהס והיא

דפסקים דניידי וכדשינין: **נשפך מן**

כלי על הרצפה ואספו כשר, הואיל

ונתקבל ככלי. משנה היא צ"פ שלישי

ככל הפסולים [לקמן ג]. קס"ד כשנשפך

^{א)} ונתפשט ברצפה נתקדז לזד

המזבח וקתני כשר ונהי נמי לאמרת

דלריך לה החזירו לאחוריה ולחזור

ולהוליך ברגל מ"מ כשנתקנא כגי

לה: **כשיצא לחוץ**, כשנשפך לא נתפשט

לזד המזבח אלא נתפשט להלן מן

המזבח ונתרחק: ופרקינן לצראי נפיק

לגואי לא עייל. בתמיה וכו' אפשר

לדס לזלו שיספך ולא יתפשט לכל

לדדין: **צתקום מדרון**, ומשופע

חוץ למזבח: **גנומא**, שגומד צתקום

ולא נתפשט: **אי נמי כסמיכא**, דס

עבה וקרוב לקרוש: **באיך פירקין**,

צ"פ שני: נשפך על הרצפה, מלאך

כהמה ולא נתקבל ^{א)} ככלי: **לפגוז**

דנייזי, כהיהא דפריק שלישי דאיירי

כקבלת כלי נפגוז כה מילוק לפסול

שפעמיס שאף מן הכלי לרצפה פסול ‏

אלא מללא אשכח פסול אלא מלאך

כהמה ש"מ נשפך מן הכלי לא שאל

נפק לצראי ול"ש עייל לגואי כשר:

סיוכסא, לעולא: **מהולוק ר'** **שמעון**

ורבנן, דמתני' היא אי היא עבודה

אי לא לרבי שמעון לא היא עבודה

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

הז'רבה ש'רא ברג'ז מח'לוקת ר"ש ורבנן. יש מפרש פירוש אחר אצל פירוש הקוטרס עיקר: **הטאאת** העוף **דפסלה** [הזאה] היכי משכחת לה. כיון דמכשיר ר"ש כהולכה שלא ברגל אלא ודאי אפכא מסתברא ותלוי הדצר באפשר לצטלה דרחוק מן המזבח

הולכה זו [אפשר לצטלה] דאי צעי

הוה שמיט צדז המזבח ולא פסלה כה

מחשז' אצל שחט קרוב למזבח דהולכה

זו של השטת יד לא אפשר לצטלה

פסלה כה מהחשז והכי צתטאת

העוף כה מהחשז כהזאה מני פליק

עד דמטא למזבח דלא אפשר לצטל

דצר זה אצל לאיךך דלא תליא באפשר

ולא אפשר אלא הולכה שלא ברגל

לא חשיבא והוי כאליו איתעביד אס

כן צתטאת העוף נמי כאליו אתעביד

מלותו ומשני דרחמנא מחשבה זו ‏

מחשבה שלימה. צרו"ך:

אלא הטאאת העוף **דפסלה** **בה**

מחשבה היבי משכחת לה, אי

אמרת צלמנא כהולכה (שלא

ברגל) ‏פליגי אצל צוטרמי דלא אפשר

לצטלה פסלה מחשבה משכחת לה

מיקמי דמיפוק דס משוס דדס הנמון

צ'ואר כדתי' ככלי שרת ולא דמיא

לצעיא לרבי' **לזין צריס** דלא חטא

[לקמן דף ג:]: **לדאיציא** ליה אי צ'ואר

ככלי שרת אי לא אצל אי צוטרמי לא

פסלה לר' שמעון היכי משכחת לה

אצל מכל וריקה דעלמא לא קשיא ליה ‏

אי מיקמי דליפוק דס מן הכלי לאו

כלוס הוא ואי צמר דנפק הא

איתעביד ליה מלותו משוס

[דמפריש] ‏ל' ליה עד דמטא לא

איתעביד מלותו ‏א) אצל כהזאה סד"ל

דלא צריך מזבח מידי דהוה אהזאה

דפרוכת וזין הדסיס דהיא הזאה

אע"פ שלא ^{א)} נגע.ב) הגה"ה:

הדרן עלך כל הזבחים

הוא **פליגי בהולכה** רבתי **הולכי** **זר**

והחזירו כהן ‏ה) וחזר והולכי' פליגי

בה **בני רבי חייא** ור' ינאי חד אמר **כשר** **וחד**

אמר **יפסול** **מור סבר** אפשר לתקונה

והחזירו וחזר והולכי' **זר** אמר **רב** שימו

בר אימור **לדברי** המכשיר **פסול** ‏

לדברי הפוסל **מכשיר** **רבא** אמר **אף** **לדברי**

הפוסל **הפוסל** **מאי** **מעמא** **דהא** **צריך**

הוא **פליגי בהולכה** רבתי **הולכי** **זר**

והחזירו כהן ‏ה) וחזר והולכי' פליגי

בה **בני רבי חייא** ור' ינאי חד אמר **כשר** **וחד**

אמר **יפסול** **מור סבר** אפשר לתקונה

והחזירו וחזר והולכי' **זר** אמר **רב** שימו

בר אימור **לדברי** המכשיר **פסול** ‏

לדברי הפוסל **מכשיר** **רבא** אמר **אף** **לדברי**

הפוסל **הפוסל** **מאי** **מעמא** **דהא** **צריך**

עין משפט ונר מצוה

פו א מיי' פ"א מהל' פסה"מ הלכה ט:

ב מיי' שס הלכה טה:

פח ג מיי' פ"ב שס הלכה ו':

פח ד ה מיי' שס פ"א הלכה ט:

שיטה

וגזי נמו. כלומר אי ק"ד אי אפשר

תקנה הא איפסלא הולכה

שעשה ככו' אלא ש"מ דאפשר לתקנה

אירינין לתלון דלית ליה לא שמייה

הולכה, ועליו הוצרכו לשניי' תלון

דלית ליה לא שמייה הולכה דיוחיר

לכשר ראשון מנמנה לו ואי' איך

קאמר יתני נמי (דיוחיר) [דיוחין]

הקנה וקובלני ואי' [לא] אפשר

לתקנה לה איפסלא הולכה שעשה

ככו, אדריב אי אמרת יחזיר הכשר

מלותו ומשני דרחמנא מחשבה זו ‏

מחשבה שלימה. צרו"ך:

אלא הטאאת העוף **דפסלה** **בה**

מחשבה היבי משכחת לה, אי

אמרת צלמנא כהולכה (שלא

ברגל) ‏פליגי אצל צוטרמי דלא אפשר

לצטלה פסלה מחשבה משכחת לה

מיקמי דמיפוק דס משוס דדס הנמון

צ'ואר כדתי' ככלי שרת ולא דמיא

לצעיא לרבי' **לזין צריס** דלא חטא

[לקמן דף ג:]: **לדאיציא** ליה אי צ'ואר

ככלי שרת אי לא אצל אי צוטרמי לא

פסלה לר' שמעון היכי משכחת לה

אצל מכל וריקה דעלמא לא קשיא ליה ‏

אי מיקמי דליפוק דס מן הכלי לאו

כלוס הוא ואי צמר דנפק הא

איתעביד ליה מלותו משוס

[דמפריש] ‏ל' ליה עד דמטא לא

איתעביד מלותו ‏א) אצל כהזאה סד"ל

דלא צריך מזבח מידי דהוה אהזאה

דפרוכת וזין הדסיס דהיא הזאה

אע"פ שלא ^{א)} נגע.ב) הגה"ה:

הוא **פליגי בהולכה** רבתי **הולכי** **זר**

והחזירו כהן ‏ה) וחזר והולכי' פליגי

בה **בני רבי חייא** ור' ינאי חד אמר **כשר** **וחד**

אמר **יפסול** **מור סבר** אפשר לתקונה

והחזירו וחזר והולכי' **זר** אמר **רב** שימו

בר אימור **לדברי** המכשיר **פסול** ‏

לדברי הפוסל **מכשיר** **רבא** אמר **אף** **לדברי**

הפוסל **הפוסל** **מאי** **מעמא** **דהא** **צריך**

הוא **פליגי בהולכה** רבתי **הולכי** **זר**

והחזירו כהן ‏ה) וחזר והולכי' פליגי

בה **בני רבי חייא** ור' ינאי חד אמר **כשר** **וחד**

אמר **יפסול** **מור סבר** אפשר לתקונה

והחזירו וחזר והולכי' **זר** אמר **רב** שימו

בר אימור **לדברי** המכשיר **פסול** ‏

לדברי הפוסל **מכשיר** **רבא** אמר **אף** **לדברי**

הפוסל **הפוסל** **מאי** **מעמא** **דהא** **צריך**

ש"מ

א) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ב) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ג) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ד) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ה) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ו) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ז) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה

ח) ד"ה דקאי וכו' וני מ' דכשרה ע"י תקנה